

Nr 4.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 3 § lagen den 29 maj 1931 (nr 157) om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Genom en den 29 december 1949 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 12, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om ändrad lydelse av 3 § lagen den 29 maj 1931 (nr 157) om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.

Härigenom förordnas, att 3 § lagen den 29 maj 1931 om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse.)

3 §.

(Föreslagen lydelse.)

3 §.

I avseende — — — — — allmänna medel.

Influtet belopp översändes *genom* Influtet belopp översändes till den *rättsavdelningen eller länsstyrelsen* myndighet, som gjort framställ- till den myndighet, som gjort fram- ningen. ställningen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

I fråga om de skäl, som anförts till stöd för förslaget, får utskottet, i den mån redogörelse därför icke lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

I propositionen föreslås förenkling i redovisningen av medel som influtit genom indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge.

I anslutning till en den 10 februari 1931 mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge avslutad konvention angående indrivning av underhållsbidrag har den 29 maj 1931 utfärdats lag om indrivning i Sverige av underhållsbidrag, fastställda i Danmark, Finland, Island eller Norge (SFS nr 157). Enligt 2 § nämnda lag skall framställning om erhållande av verkställighet — i regel av vederbörande ministerium — göras hos utrikesdepartementets rättsavdelning eller hos länsstyrelsen. Jämlikt 3 § andra stycket skall genom indrivning i Sverige influtet belopp översändas genom rättsavdelningen eller länsstyrelsen till den myndighet som gjort framställningen.

I en den 6 juli 1948 dagtecknad skrivelse har *länsstyrelsen i Hallands län* anfört att sålunda gällande bestämmelser hindrade en utmätningsman, som indrivit ett belopp, att översända detta direkt till vederbörande utländska myndighet; i stället måste han översända det till länsstyrelsen, vars enda åtgärd bleve att efter vederbörliga bokföringsåtgärder utanordna beloppet till den utländska myndigheten. Eftersom dylika indrivningsärenden nu vore ganska vanliga och visade en starkt stigande tendens, ville länsstyrelsen framhålla önskvärdheten av att lagrummet ändrades på sådant sätt att influtna belopp av utmätningsmännen kunde översändas direkt till den utländska myndighet som gjort framställningen eller till någon av sagda myndighet anvisad annan myndighet eller person.

Över länsstyrelsens framställning har inhämtats *utlåtande* av riksräkenskapsverket. Riksräkenskapsverket har vid sitt yttrande i ärendet fogat yttranden av länsstyrelserna i Malmöhus, Kristianstads, Göteborgs och Bohus, Örebro, Värmlands och Norrbottens län. *Samtliga hörda länsstyrelser* ha tillstyrkt lagändring i den av länsstyrelsen i Hallands län föreslagna riktningen.

För egen del har *riksräkenskapsverket* framhållit, att ämbetsverket icke hade någon erinran att framställa mot att 3 § i 1931 års lag ändrades på sådant sätt att influtna belopp av utmätningsman kunde redovisas direkt till sökanden. Utmätningsmannens redovisning kunde därvid ske genom insättning på riksbankens postgirokonto.

Föredragande departementschefen, statsrådet Zetterberg, har vid lagrådsremissen anfört följande.

»Förslaget innebär en förenkling, som med hänsyn till att ifrågavarande indrivningsärenden äro jämförelsevis talrika ej är utan betydelse. Som riksräkenskapsverket anfört förekommer dylik direkt redovisning i fråga om böter som härstädes indrivits jämlikt lagen den 17 december 1948 om erkännande och verkställighet i vissa fall av dom, som i brottmål meddelats i Danmark eller Norge. Samma ordning tillämpas även i andra fall såsom vid redovisning av medel som influtit enligt kungörelsen den 28 maj 1943 angående handräckning åt finsk myndighet i vissa beskattningsärenden.

Något hinder att genomföra förenklingen möter ej med hänsyn till texten i konventionen den 10 februari 1931, vilken blott föreskriver att influtet belopp skall översändas till sökanden. På grund av det anförda anser jag att den i 3 § lagen den 29 maj 1931 förekommande redovisningsregeln bör ändras så, att den allenast föreskriver att influtet belopp skall översändas till den myndighet som gjort framställning om verkställighet. Närmare föreskrifter om redovisningsförfarandet kunna lämpligen meddelas i administrativ ordning.»

Lagrådet har lämnat lagförslaget utan anmärkning.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,
att förevarande proposition, nr 12, måtte bifallas av riksdagen.

Stockholm den 7 februari 1950.

På första lagutskottets vägnar:

OLOV RYLANDER.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Ahlkvist, Olofsson, Lodenius, Lindblom, fru Sjöström-Bengtsson, herrar Cassel, John Wiktors Jonsson och Englund;

från andra kammaren: herrar Rylander, Olsson i Mellerud, Lindberg, Johnsson i Stockholm, Landgren, Håstad och fröken Öberg.
